

Societate

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LVII.

Abonamentu:
 pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl. s. 24 cor.
 Pe șese luni 6 fl. „ 12 „
 Pe trei luni 3 fl. „ 6 „
 N-rii de Duminecă:
 Pe an 2 fl. seu 4 corone.
 Pentru România și străinăt.
 Pe un an 40 franci.
 Pe șese luni 20 „
 Pe trei luni 10 „
 N-rii de Duminecă 8 franci.
 Se prenumără la toate
 oficiile poștale din țară
 și din afară și la administrația
 Gaz. Transilvaniei.

Birourile de anuniuri:
 Brașov, piața mare,
 Tergul Inului Nru 30.
 Inerate mai primesc:
 in Viena Ha senstein &
 Vogler, M. Dukes, J. Den-
 neberg; in Budapesta: A.
 V. Goldberger, Eckstein
 Bernat; in Frankfurt: G.
 L. Daube; in Hamburg:
 A. Stemer.
 Prețul inserțiunilor:
 o serie garmond pe o co-
 lonă 6 cr. și 30 cr. timbru,
 pentru o publicare. Publi-
 cărți mai dese după tarifă
 și invoială.

Nr. 47.

Brașov, Luni-Marti, 1 (13) Martie

1894.

„Societate unitară națională.”

Cu devisa „societate unitară națională” a intrat kossuthistul Carol Eötvös în discușiunea proiectului de lege pentru căsătoria civilă. Trebuie să ne reamintim, că Eötvös este acela, care a stăruit mai mult, la stânga extremă să sprijinească acțiunea de reformă a guvernului. El a ajuns astfel leaderul majorității guvernamentale kossuthiste, ce s'a grupat în jurul acestei reforme. Poile apponyiste îl declară ironic pe actualul conducător al partidei guvernului și, într'adevăr, vorbirea lui de aialtăerî a fost mai mult aplaudată de partida guvernului, decât chiar de partida independentă.

Pe când celalalt corifeu kossuthist, Gabriel Ugron, a pledat în contra omnipotenței statului, cerându-se i-se dea căsătoria civilă în forma libertății, ca adecă ea să nu fie obligatorie, ci numai facultativă, Eötvös vră tocmai contrarul, ca prin căsătoria civilă obligatorie să se ridice puterea omnipotentă a statului și să se câștige astfel condițiunile pentru crearea unei „societăți unitare naționale.” Se înțelege, că într'asta a dat în glas guvernamentalilor.

Ce-i drept, în fond nu există nici o deosebire între Ugron și Eötvös în ceea ce privește contopirea națională a societății, dăr cel din urmă e de părere, că acesta se poate junge mai sigur și mai fără pericole prin forma facultativă a căsătoriei civile, care lasă individului libertatea, de a-și alege una din două: căsătoria bisericească ori civilă; celălalt în urmă însă vede tocmai în sila, ce-o face obligativitate, manifestația puterii statului și a maghiarismului, ce-o crede neapărată pentru realizarea unității naționale.

Ugron se teme, de pildă, că

dacă nu se va lăsa naționalităților viața autonomă, socială și religioasă, dacă ele în această viață nu-și vor afla libertatea și mișcarea trebuincioasă, nimic nu le va mai pute să le lege de țară și astfel cestiunea naționalităților ar ave o influență stricaciōsă asupra dezvoltării vieții statului. Eötvös e din contră de părere, că viața autonomă, socială și religioasă ar fi numai o pedecă pentru crearea unei puternice societăți unitare naționale, precum au fost piedecile teritoriale și de drept public, ca autonomia Transilvaniei, granița militară, voivodina sərbescă, privilegiile orașelor etc. și cum este astăzi încă deosebirea de rasă, de limbă, de școle etc. De aceea el vede în actualul proiect de lege o parte întregitoare a politice, care țintesce la asigurarea deplină a elementului maghiar și la păstrarea necondiționată a caracterului maghiar al statului, ceea ce după el nu se poate realiza fără de o societate unitară națională. Ar fi un păcat mare, dise el, ca Maghiarii să nu se folosescă de ocasiunea, ca cel puțin pe terenul dreptului privat, al dreptului familiar și al dreptului matrimonial, să promoveze condițiunile necesare creării unei astfel de societăți.

Pentru ca să ajungă cât mai curând această țintă. Eötvös face un proiect de rezoluțiune, prin care cere, ca camera să primescă proiectul de lege asupra căsătoriei civile obligatorie și totodată să avizeze pe guvern, ca îndată după sancționarea acestui proiect, să prezenteze, pentru realizarea și introducerea dispozițiunilor articolului de lege 20 din 1848, proiectele de lege corăspundătoare.

Dispozițiunea amintitului proiect de lege, care încă nu s'a realizat, privește ajutorarea confesiu-

nilor. Legea dela 1848 dispune adecă, ca toate trebuințele confesiu-nilor recepte, pe terenul bisericesc și școlar, să fie acoperite din visteria statului.

Tote au fost frumoșe până aici, mamelucii guvernului au aplaudat cu mare însufățire pe „noul lor conducător”, dăr îndată ce e vorba de ajutor bănesc, de susținere din visteria statului etc., acesta însufățire face loc celei mai mari răceli.

Liberalismul maghiar încetază îndată, când e vorba de a da bani pentru trebuințele confesiunilor. Deodată găsesc și unii și alții mulțime de piedeci și pericole, cari nu-i ertă să fie așa de darnici. Așa găsesc și acum, că art. de lege 20 din 1848 pe când pretinde, ca bugetul statului să acopere toate trebuințele bisericilor, lasă de altă parte școlile în mâinile lor. Acesta însă nu se mai potrivește cu politica unghurască de azi, care militază pentru omnipotența statului și vră, ca acesta să înghiță tot. Apoi nici nu ar fi azi mijloace de ajuns pentru a implini postulatul legii din 1848, căci bugetul statului e încărcat cu alte mari îndatoriri către armată etc. Dăr chiar să fie bani în visteria ar trebui să se gândească bine Ungurii, ce fac, căci a da ajutor tuturor confesiunilor însemnă a ajutama și bisericile naționalităților, cea greco-orientală și greco-catolică.

Bucuroșii vor da Ungurii ajutoare bisericilor unghuresci, că știu, că prin acesta sprijinesc și promovează interesele naționale și problema statului, însă ajutorându bisericile naționalităților, print'asta ar întări numai pozițiunea „popilor și dascalilor” dușmanii statului. Dacă li-se dau avantajii materiale din partea statului, acesta trebuie să ceară dela ei contra-servicii.

Așadără ori cum s'ar formula problema politice de reformă maghiare, ori pe corda lui Wekerle-Eötvös, ori pe aceea a lui Apponyi-Ugron totu naționalitățile și bisericile acestora sunt, de cari se împiedcă. Unii vor să le mai lase o umbră de autonomie, dăr nu vor să știe de ajutoare materiale, ceilalți vor să le nimicească ori ce autonomie și le-ar da în schimb ore-care subvențiune, dăr ce să-i faci dacă nu e de unde și dacă acesta nu se unesce cu interesele naționale ale statului?

Acesta e esența libertății „societății unitare naționale”.

CRONICA POLITICĂ

— 28 Februarie.

Este lucru aproape de necredut, ceea ce scrie diarul rusesc „Novosti”, diar de cea mai mare importanță în Rusia. El publică un articol, în care dice, că panslavismul și-a trăit traiul. Articolul acesta al fōiei rusesci e foarte mult comentat de cercurile politice din străinătate, mai ales partea lui ultimă, în care se dice, că în urma decepțiilor suferite de Rusia în cestiunea bulgară și în Serbia, așa numitul panslavism politic al Rusiei este o marfă demodată. Rusia nu va mai face nici o încercare de a răspândi panslavismul în Peninsula balcanică, și de acuma înainte se va mulțami cu observarea liniștită a dezvoltării lucrurilor.

„Moskovskija Vedomosti” regretă repășirea lui Gladstone, din punct de vedere al intereselor generale europene și și speciale rusesci, asupra cărora el a influențat în sensul păcii. Cu greu se va mai afla un alt doilea bărbat de stat cu influență așa de binefăcătoare pacnică. Regimul Gladstone în Anglia a fost totdeauna analog cu starea pacnică din Europa, până când în decursul duratei de șese ani a guvernului Salisbury Europa nu

FOILETONULU „GAZ. TRANS”

Poveste și realitate.

Era sēră, sēră unei frumoșe zile de vară. Ultimele rașe ale sōrelui apunătoru dispăreau succesiv, aruncându peste orizont lumina lor aurie.

Sub teiul bătrân din curtea castelului era frumos, liniștit și ademenitor; astfel nu părea curios, când băieții castelului și micii prietini ai lor nu voiau să părăsescă locșorul delicioș nici chiar după ce-și luaseră cina gustōsă, ce li-se aduse, la insistența lor, acolo.

Ei cereau, în parte, bunei lor mătuși permisiunea de-a rămâne și mai departe în liber, și obținându aceasta, nu încetau de-a o asalta cu nesfârșite rugări, de-a le spune o mică poveste.

Micuții însă, ca toți semenii lor, nerăbdători de fire, nici când nu se mulțumeau cu una singură, ci pretindeau să guste, pentru întărire, și a doua, pe când adeseori ei trebuiau să cadă jertfă oboselei, ce i apuca ascultându.

Ori-cât de serioasă și rezonabilă era „mătușica”, neobosita lor companionă de

joc, astăzi totuși se simțea pră impresionabilă, pentru a mai face diferite reflecțiuni, dojenindu-i și atrăgându-le atenția la sēră dulce și plăcută, la profumul florilor și în sfârșit la splendoria colorilor, cari singure șopteau deja povești destule; că astfel dēră, aru pute renunța la celelalte, rezervându-le pentru timpuri, când gerul, nēua și întunecimea îi alungă în jurul căminului. Ea însă nu reflectă mai departe, ci încep să istorescă, ca de obicei, și astăzi, căutându în nesecatul istoric de frământ al poveștilor lui Andersen.

Micuții ascultau cu încordare povestea despre constantul soldat de plumb, care din două-deci de camerași, singur și-a păstrat numai un picior neatins, însă cu toate acestea ținea cu bravură rolul de sentinelă, avându arma la braț și privind cu răcelă în fața ori căru pericol. Și avuse sērmanul, în scurta lui viață, multe pericole de îndurat. De pe masa, pe care se afla împreună cu alte jucării, căutându nelincintit vis-a-vis spre castelul elegant de hârtie la baletista, care balansa neobosită pe-un picior, și-i cucerise inima — a fost aședat, prin gelosia vr'unui strigoiu, pe tabla ferestrii, și de acolo — înal-

țime de trei caturi — cade jos pe șosea. Aici îl află băieții, îl pun în luntrișora de hârtie și el trebuie — pe vifor, pe plōie — să înote în scocul de pētră, de unde o volbură îl răpește în canal, pe dinaintea unui mare cloțan de apă, care i cerea pașaport de trecere. Acolo îndur el naufragiu, îl înghite un pește, vine erăși la lumina zilei, când acesta prins, ajunge pe masa de bucătărie și în fine, étă: el ajunge de-acolo eră pe aceeași masă, vis-a-vis de aceeași baletistă, pe care tocmai așa de puțin a scos-o vr'unu moment din amintirea lui, precum nu a lăsat arma din mână.

Suferințele lui însă nu s'au sfârșit. Un băiat îl aruncă în foc. De-acolo totu mai caută la baletistă, și ea-l privește, ér el simte cum se topește sub căldura flăcărilor, dăr așteptă cu constantă sfârșitul, stându cu arma la braț. Atunci o ușe se deschide, — un curent se naște, și baletista sbōră, răpită de el, în cupțor lângă soldatul de plumb; ia flacără și — e perdut! Soldatul se topește și el într'o masă, și când în ziua următoare servitōrea voi să depărteze cenușă — află o mică inimă de plumb.

Mătușica încetă. Micuții tăcură și ei

câteva minute. O dulce, mică copilă avea bobi mari de lacrimi în ochii viorii, dreptu dovadă, câtu de multu o impresionase sōrtea soldatului de plumb și a baletistei. Imprejurarea acesta deșteptă opoșiția unui băiat mai mărișor, care întrebă:

— „Tu plângi chiar la istoria acesta? Totul nu e dōră nici aproape de adevăr?”

— „Nu-i adevărat, nu”, repetă mica fetiță cu vocea plângătoare și cu privire rugătoare, îndreptată spre mătușica.

— „Un soldat de plumb nu pōte dōră să cugete și să vorbească”, continuă înțeleptul critic triumfător.

Micuții se priveau uimiți.

— „Mironu are dreptate!” strigă un alt băiat.

— „Dăr mătușica a istorisit'o, și ea nu minșesea nici când”, afirmă o altă fetiță.

— „Povestile nu sunt adevăruri, și totuși nu minți, când le istorisești”, defini altul dintre băieții mai mărișori.

Mătușica asculta în liniște discușiia înfocată. Ea iubea schimbul lor nevinovat de idei și adese-ori afla desfățare, lăsându-i să

putea nici răsufla cum se cade de frica posibilității unui rebel. Pe lângă totă iubirea sa de pace, Gladstone nu a neglijat nici odată interesele Angliei; unde era de lipsă, sciea pași cu totă energia, cum o documentează și „Haudsoff“-ul lui. Urmasul său, și decă va avea voința corăspunzătoare, nu va fi în stare de a esercita aceeași influință, ca el.

Foia franceză „Figaro“ publică un interview, ce l'a avut un corespondent al său cu ex-regele Milan. Milan, dice corespondentul numitei foi, a declarat, că criza din Serbia este de caracter curat intern. Serbia doresce să se bucare de pornirile bune ale tuturor vecinilor ei. Rusia cu dreptul cuvânt așteptă, ca Serbia să-i fie recunoscătoare, er Austro-Ungaria este singurul deuseu al sportului sərbesc, și e în interesul Serbiei, ca să trădescă cu Austro-Ungaria în relații cât se pôte mai bune. Aserțiunea, că Austria ar fi influințată cătuși de puțin asupra evenimentelor dela 21 Ianuarie, este necorectă. Elu (Milan) de 5 ani, de când trăesce în Parisu nici-odată n'a avut pertractări cu diplomația austro-ungară. Exregele Milan atacă apoi vehementu pe radicalii sərb Legile, cari le-au făcutu aceștia, dise elu, suntu vrednice de Ravachol și Vaillant. La întrebarea corespondentului despre reîntorcerea lui în Parisu, Milan a răspunsu, că nu scie de bună sémă câtu timpu va mai petrece în Belgradu.

O telegramă din Colonia trimisă „Agenției Havas“, anunță, că din Petersburg se vestesce numirea lui Nelidof în locul lui Giers. Din cauza acesta ambasadorul Rusiei la Constantinopolu, a fostu chiamat la Petersburgu. Se mai dice în numita telegramă, că br. Mohrenheim, care de presentu se află în Rusia, nu va mai ocupa multu timpu postulu de ambasadoru la Parisu, ci va fi trimis ca ministru plenipotențiaru, la Copenhaga.

Regimente după naționalități

Amu amintitu cu altă ocaziune, că ministrul comun de răboiu *Krieghammer* are de gându să ia dispozițiuni, ca *regimentele să fie formate după naționalități*. Scim, că în cestiunea acesta unu deputat ungaru a interpelat în dietă pe ministrul *Wekerle*, care la rândul său a declarat, că ministrul de răboiu n'are de gându să introducă această reformă în armată. Acum vine „*Magyarország*“ dela 10 Martie n. și declară următoarele: Ministrul *Krieghammer* petrece de faptu în Budapesta și continuă a ține consilii cu ministrul președinte *Wekerle* și cu ministrul de honveđi *Fejervary*, cu privire la o nouă împărțire a regimentelor. De-ocamdată noua împărțire se va face numai la corpulu alu șeselea de ar-

mată (Cașovia), fiind-că la acestu corp este contingentulu mai diferitu în limbă. După cum suntem informati, dice „*Magyarország*“, soldații români din regimentulu 5 (*Braunmüller*) alu căru corp de întregire este Sătmarul, voru fi transferați pe viitoru la regimentulu 85 (*Käes*) din *Marmarosa*.

„*Magyarország*“ se ocupă de cestiunea acesta și într'unu primu articolu dela 11 Martie. Constată mai înteu, ca *faptu independentu*, că se voru forma pe teritoriulu Ungariei regimente deosebite maghiare, române și slovace. Așa-der armata din Ungaria va fi împărțită după naționalități. După ce spune, că dispozițiunea acesta atinge de aprupe unitatea statulu maghiar, consistența națiunei maghiare și cu acesta dimpreună siguranța patriei, „*Magyarország*“ continuă astfel:

„Noi declarăm, că împărțirea armatei ungare după naționalități și gruparea ei în regimente de naționalități deosebite, este păgubitoare și ținemă a o împiedeca cu toate mijlocele legale.

„Întregă viața noastră de stat, toate instituțiunile noastre de drept publicu, suntu fondate pe concepțiunea națiunei unitare. Lupta noastră constituțională de o milă de ani totdeuna a ținutu contra descompunerii naționale. Legislativă unitară, administrație unitară, jurisdicțiune unitară, dreptu unitar, toate suntu expresiunea aceleia, că națiunea maghiară — fără deosebire de rasă și limbă — formeză unu totu nedescompus și consistentu.

„Toate instituțiunile noastre de stat așadere trebuie să ținutescă într'acolo, ca statulu acesta să se illustreze totu mai multu ca conceptulu unei națiuni. Ce pasu uzuraticu este așadere acela, ca organismulu celu mai puternicu alu statulu maghiar, armata, să fie pusă pe base contrare unității naționale. Ce neprecugetare este aceea, de-a forma regimente maghiare și regimente de naționalități deosebite. Dér ore trebuie să reformăm noi armata de dragul oficeriloru cu limbă străină și de dragul acestora trebuie să ne punem noi în contradicție cu toate pretenșiunile siguranței statulu și ale consolidării naționale.

Etă apoi ce doresce „*Magyarország*“:

„E' lucru naturalu, că dorim, ca în armata ungară, spiritulu, limba, comanda deja din bazele lor să fie curat maghiare. La acesta însă se opune organizațiunea nouă proiectată, pe care n'ar suferi-o nici cea mai ticăloasă națiune din Europa. Noi suferim, ađi, ca starea de față în armată să nu se îmbunătătescă pentru noi, — dér sperăm, că națiunea maghiară nu va suferi o stare și mai rea, și mai păgubitoare și mai primejdiosă pentru națiune.“

Nu observăm alceva la acestu soi de espectoratiuni îndrăznețe, decâtu că d-lu *Bartha* et tutti quanti își cântă, pôte, cânteculu.

SCIRILE ȚILEI.

— 28 Februarie

Papa și episcopulu Strossmayer. Episcopulu *Strossmayer* a trimis Papei și secretarulu de stat, cardinalulu *Rampolla*, pastoralele sale contra căsătoriei civile în Ungaria și cele împărțite cu ocaziunea morții canoniculu Dr. *Racki*. Dela *Rampolla* primi elu acum unu răspunsu, în care dice, că Sântulu părinte *multămesce* episcopulu pentru noua dovadă de devotamentu și ascultare. Tot-odată *Leo XIII* își exprimă condolița sa din incidentulu morții canoniculu *Racki*. Cardinalulu *Rampolla* adauge expresiunea durerii lui pentru morțea lui *Racki*, a căru merite și preținie, ce l'a legat de episcopu, îi suntu bine cunoscute, și încheie dorind episcopulu totu binele și viața îndelungată.

— o —

Postă de medicu. Din comitatulu Făgărașulu ni-se serie: Terminulu pentru întregirea postulu de medicu pentru cerculu Șercaei este 24 Martie n. c. Până acum, acest postu a fostu ocupat totu de străini, din cauză că nu s'au aflatu concurenți români. Alegătorii din cercu însă, cari suntu aprupe exclusiv români, ar dori multu, ca celu puțin acum să pôte căpeta unu concurentu român, pe care l'ar sprijini din toate puterile, așa că reușita ar fi aprupe sigură. Până în presentu s'au insinuat doi concurenți, ambii însă străini. Residenta fiitorulu medicu are să fie în comuna Șercaia, care este o comună frumoasă, în depărtare de o stațiune dela Făgărașu și 1 1/2, dela *Cohalnu*. — **Avisu mediciloru români!**

— o —

O expoziția internațională de animale se va ține de cătră societatea agronomică din Viena în salele de expoziția de acolo, începându din 6 până inclusive în 10 Septembrie 1894. Cu această ocaziune se voru espune și diferite mașini economice, întocmiri de grajduri, utensilii economice etc. Pentru expoziția de vite au dăruitu spre acordare: comuna Viena unu premiu de onore de 50 galbini, și societatea neguțătoriloru de lăptării două premii de câte 100 corone. Deslușiri mai amănunțite și esacte se pôte primi în vorbă și scrisu dela secretariatulu societății agronomice din Viena I. *Herrengasse* Nr. 13.

— o —

Țarul la balulu ambasadorulu germanu. Din Petersburgu se telegrafiază, că balulu, ce s'a datu la ambasadorulu germanu, a reușit splendidu, mai alesu în urma participării Țarulu, Țarevnei și a moștenitorulu de tron. Primulu quadrille l'a jucat Țarul cu contesa *Wolkenstein*, soția ambasadorulu austro-ungaru. Țarul și marii duci purtau decorații prusiane. Înălți oșpeți au petrecutu în sala de balu până la 1 1/2 ore noaptea.

Preotulu Kneipp în Roma. Pressa italiană se ocupă multu cu petrecerea lui *Kneipp* la Roma. Celu dintăiu lucru alu său acolo a fostu, de a mântui prin cura sa de apă, pe cardinalulu *Monaco La Valletta*, de vindecarea căruia au desnădăjditu toți medicii. Chiar și Papa a începutu a folosi cura de apă. Într'o admnare mare, unde conlonia austriacă a fostu numărosu reprezentată, preotulu *Kneipp* a ținutu o prelegere viu aplaudată, în care elu din nou a accentuat, ca să se ferescă omenii de cafea neagră și de ceaiu, și a recomandat cafeaua de malțu, pe care o bea și elu în față-care și. Fabrica de cafea de malțu (*Katzein*) din Milanu, care produce cafeaua acesta, precum și fabricile analoge din Viena, München, Paris, Basel etc. după prescripțele lui *Kneipp*, avută necercire de a trimite Sântiei Sale, precum și prelaților din Roma, unu transportu de cafea de malțu. Prelatul *Kneipp* se va întorce din Roma numai după festivitatea încoronării Sântulu părinte, la care a rămasu să asiste la espresa dorinț a Papei.

— o —

Despre anarchiștii francezi Prefectura polițiană din Paris face cunoscutu, că numărulu anarchiștilor, cari petrecu stabili în Paris, este de 500. Aceștia se împartu în propagandiști și partizan. Intre propagandiști, cari lucră cu cuvântulu și în scrisu (pôte și în faptă) pentru nimicirea a totu ce există, suntu: 10 jurnaliști, 25 tipografi și 2 corectori de tiparu. Intre partizan suntu: 17 croitori, 16 păpucari, 15 măsari, 12 friseri, 15 mecanici, 10 zidari, 10 brutari, 10 măcelari, 3 băcani, 1 fostu funcționar la bursă, 1 agentu de asigurare, 1 fostu cântărețu, acum fără voce 1 fostu servitoru de cancelariă și 1 arhitectu fără ocupațiune.

Sinodu la biserica Sf. Nicolae.

Erî în 27 l. c. a fostu sinodu la biserica Sf. Nicolae din locu, pentru alegerea comitetulu parohialu, a epitropiei și a delegețiunilor școlare, cari împreună cu delegețiunile parohiei din cetate au să conducă și administreze afacerile școlerilor centrale din Brașovu. Sinodulu a fostu preșidatulu de d-lu protopopu *I. Petricu*, și fostu bine cercetat, ca nici odată până acum. Erau de față 223 de votați, dintre cari 9 înși s'au depărtat. Dintre membri aleși în comitetu, în număr de 30, au obținutu 21 de înși câte 214 votari, 5 înscăbe 213 votari, er ceilalți 212, 211 și 206.

Membru în comitetu s'au alesu: 1. *Petricu*, 2. *V. Voina*, 3. *D. Albușan*, 4. *Bolbissimus*, 5. *A. Pucherea*, 6. *I. Seniuț*, 7. *Ip. Hasicu*, 8. *T. Nicolau*, 9. *D. Lupu*, 10. *G. Cioclu*, 11. *I. Bratu*, 12. *I. Boban*, 13. *Ch. Orghidan*, 14. *I. Popescu*, 15.

ajungă singuri la convingerea corectă. Numai când observa, că deciziunea ei era necesară, seu folositore, avea obicei de-a întrevari. Astăđi însă, înainte de-a veni momentulu deciziatoru, atenția micii societăți îi atrasă de ceva neașteptat.

De lângă teiulu, sub care erau intruniți, se vedea o parte a șoselei și a satulu. Lă-acolo se auđiau mai multe voci, er unu bătu, în costum albastru cu nasturi scilipitori de metalu, era urmăritu de câțiva copii țărani, cari l'u aruncau cu pietrii, batjocurindu-lu.

— „Ionelu, Ionelu nebunulu“, striga unulu dintre ei, er celalaltu ilu secunda.

Micuțulu îi lipsea curagiulu și puterea de a răspunde orin răsunare faptică clevețitoriloru săi, și se observa cum resistă mâniei. Rivalii lui însă nu încetară cu batjocura, până când măși mătușica la mijlocu. Rușinați alergară atunci cu toții, er miculu batjocurit se depărță în calea sa, după ce femeia bătrână îi mîșcă prietinesce din capu.

— „Cine a fostu acela?“ întrebă într'unu tonu cu toții.

— „E miculu Ionelu, care de unu

timpu încoco nu mai este p'alc. Și acum se ve spunu și istoria acestui Ionelu.“ Mătușica începă și micuții ocupară din nou poziția de mai înainte în ascultare încordată. „Ionelu e băiatulu unei femei sərbmane. Tatălu lui murise, de când era elu micu. Ionelu trebuia să adune prin pădure fragi, pe cari mamă-sa le vindea la orașu. Elu însă avea o alipire deosebită cătră mama lui, străină și părăsită, pe care singurul singurelu o încunjura cu o iubire nepusută de mângăitoare pentru ea. Elu și trăgea chiar și bucatura dela gură, rezervând-o pentru dēnsa și suferia batjocură și iusulte, cari le primia dela băieții rēutacioși, din cauza îmbrăcămintei sərbaciciose a lui și a mamei sale.

„Elu păzia mai târđiu caprele comunei, și când venia iarna, pierđendă această funcția, mergea pentru toți în orașu, unde sevășia comisiile necesare. Și de erau drumurile ori câtu de rele, gerulu ori câtu de aspru, Ionelu totuși nu se înspăimēta de nimic, elu era fericit, când putea să ducă mamei sale bănișorii căștigați cu multă ostenelă și suferință. La astfelu de prilej ilu observă unu domnu notabilu, care-i propuse să intre la elu în serviciu... Lui Ionelu îi venia greu, greu de totu să părăsescă pe

mama lui; calculând însă favorulu de-a susține singuru pe mamă-sa cu venitele lui, — își dădu invoirea. Etă ougeța necontenit la mama lui, și prin constanța sa căștigă în curēndu inima stăpănulu său, care dreptu dovadă, i-a permis de-a petrece câte-va Țile lângă mamă-sa.

„Voi ați văđut cu toții, cum băieții din satu nu au uitat obiceiulu lor prostu, batjocurind și astăđi pe miculu Ionelu, dér a-ți văđut în același timp cum elu, la amintirea mamei sale, a rămasu constantu, evitândă bătaia cu ei. — Aceasta e istoria cu Ionelu“, încheie mătușica.

— „Elu e tocmai așa de constantu, ca și soldatul de plumb!“ strigă fetița blondă. „Istoria cu Ionelu e adevărată așadere, și aceea cu soldatul de plumb nu e minciună“, — adause ea cu adevărată logică copilărescă.

— „Istoria s'a întâmplat așea, dér și povestea e adevărată“, — esplică acum mătușica. „Potu în realitate multe lucruri istorice în povești, să se realizeze, astfelu ele nu vę spun minciuni, ci — curatul adevēru. Omenii, cari istorisesc copiloru povești și pe cei mari îi distragă cu poesii, vęđu în ore sfinte, ce altora le rămāne ascunsu; ei istorisesc lumei și desemneză

prin cuvinte, ca pictorul prin colori, — se numescu poeți. Acela, care vę istorisese povestea soldatulu de plumb, multe altele, este unu astfelu de compositor Compusă e povestea și adevărată e istoria miculu Ionelu. Amēndou însă vę învețina și aceeași: Să-ți implinesci cu fidelitate datorința, — să fi constantu și — sperezi. Acuma însă e timpul să mergem în casă“, adause ea, și maica oță urmă fără contradicere.

În usă se mai întorse bătrāna dar încă-odată înălțându-și privirea spre ceru azuriu și șoptind încet:

— „Povești și viață! cum sunteți tuși așa deosebite, și în fine totuși identice. Cine din noi muritorii pôte să spună ce-a fostu în viața lui poveste și ce n'au litate!“

Ultimele rađe ale sōrelui apunē au dispărut, și amurgulu auriu traveția fața ei serioasă și melancolică cu o luminoșitate, arētāndu-o suridătoare, ca în silucirea juvenilă a fragedei tinereți.

Ce e poveste — ce e realitate?

Felicita

Ghirincea, 16. Ir. Neguță, 17. V. Bologa, 18. V. L. Popovici, 19. A. Barseanu, 20. I. C. Panțu, 21. Ars. Vlaicu, 22. D. Stinghe, 23. Jordanu Munteanu, 24. N. O. Furnică, 25. N. Navrea, 26. I. A. Lupan, 27. G. G. Măzgăreanu, 28. D. Roncea jun., 29. N. Ghimbiță, 30. I. Giuvălcă. Au mai căpătat pentru comitet: I. Grindu 4 voturi, er câte 1 vot următorii: St. Medianu, I. Zamfiru, M. Rusu, C. Voicu, D. Constantinu, I. Lupanu, D. Iarca jun. și Moțogău.

In epitropie s'au ales d-nii: I. M. Burbea, St. Stinghe cu 214 voturi, D. I. Pascu cu 213 și G. Navrea jun. cu 207. Au mai căpătat D. Lupan 6 voturi, Ir. Neguță și D. Iarca câte 1 vot.

In Delegațiunile școlare s'au ales d-nii: I. Petrică, V. Voina, D. Almășanu, A. Pucherea, St. Stinghe, I. Seniuță, Ip. Ilasievici, T. Nicolau, A. Barseanu, G. Navrea jun., I. C. Panțu, Valeriu Bologa și Jordanu Munteanu.

Corespondența „Gaz. Trans.”

Zernescl, Februarie 1894.

Din viața noastră constituțională bisericăscă. Onorate Domnule Redactor! În 14 Februarie v. s'a ținut aici sinodul protopresbiteral, sub presiunea ordinară al d-lui protopop Traianu Mețianu. Timpul a fost foarte favorabil, un drum minunat de sania, ceea ce a înlesnit sosirea tuturor membrilor și din cele mai îndepărtate comune la sinod. S'au și prezentat toți, afară de unul.

Intruși fiind membrii comitetului protopresbiteral în locuința d-lui protopop la 11½ ore, s'a ținut în 10 minute și comitetul; raportul comitetului era gata de mai înainte, la propunerea președintelui, fiind timpul înaintat, el s'a luat spre sciință, fără ca membrii comitetului să fi avut cunoștința de cuprinsul lui.

Vedându d-lui protopresbiteru, că lucrurile merg strună, s'a folosit și de astădată, de ocaziune și a propus singur și s'a rugat, să fi sprijinit în modesta cerere de a i-se solvi pe 3 ani trecuți câte 200 florini din fond, ca salariu protopresbiteru, sub cuvânt, că s'au înmulțit agendele și va veni și căsătoria civilă. Membrii au tăcut, frapați de această cerere surprinzătoare, până când unuia îi vine în minte de a întreba pe președinte, dacă nu cumva împedecă statutul încuviințarea acestei cereri. Constatându-se apoi, că un § din statutul ăceia, că numai atunci se va pute da din fond pentru anumite dispozițiuni ale acestui statut, dacă însuși fondul se va urca la cifra de 7000 fl. și că astăzi acest fond e numai de aproape 3000 fl. — s'a aflat, că există în adevăr o astfel de piedecă. D-lui protopresbiteru fu silit astfel a-și retrage rugarea și a renunța deocamdată la acestu ingeniosu espedient.

S'a făcutu 12 ore și la semnul dat prin tragerea clopotului, ne-am adunat în sf. biserică, unde s'a ținut parastas pentru sufletul răposatilor baron de Șaguna, Popasu, Gojdu și alți bărbați mari.

După invocarea duhului Sfântu, s'a deschis ședința sinodului printr'o vorbire a d-lui protopop pe câtu de frumoasă, pe atata și plină de tact, așa, încât și pentru un sinod diecesan ar fi fostu potrivit, der ce folos, căci durere, vorbele nu stau în consonanță cu faptele.

S'au invitat apoi membrii în sala școlii și s'a continuat ședința lăsându se urmeze raportul comitetului, care raportu n'a mulțamit pe nimeni conținendu numai frage gole, fără date sigure și adevărate, ceea ce a și îndemnat pe un membru al comitetului de a rectifica aserțiunea, că s'ar afla atâți copii ilegitari în comuna sa, observându tot-odată, că pe alte comune le-a cruțat d-lui protopop. S'a luat cu toate acestea spre sciință raportul comitetului.

Raportul d-lui protopop despre activitatea sa în decursul anului expirat a fost ascultat cu mare atențiune și ne-am mirat cu deosebire, cum a putut d-lui protopresbiteru într'o nopte se compun un astfel de raport. Închei raportul cu afirmarea, că s'a făcutu mare „progresu.” Pe la sinod pe aici de vr'o 10 ani încoace

eram dedați a auzi totu atari raporte conținendu date fictive despre starea tractului, despre biserică, școli, rațiocinii, salare învățătoresc, frecuentarea școlii etc. etc. și acum de-odată se ne pomenim cu progresu?

Ne adunăm de regulă ca se ne despărțim, fără se ținem socotela de cele petrecute dela un an până la altul; se trec cu vederea proiectele făcute, comisiunile alese n'au lucratu nimica; lucru natural, că dacă nu se cetesce protocolul anului trecut sinodal se trecu cu vederea ușor și cele mai importante obiecte desbătute deja. In fine constatăm înși-ne, că suntem făloși de nedestoinicia, cu care se lucră la promovarea intereselor tractului.

Nu s'a putut da nici un rațociniu despre banii încasați, căci o comisiune de 3 alasă din sinod cu regretu a arătat, că nu a putut constata, fiindu acelea induse pe o colă de hârtie cu corecturi și defectuoase și în formă și în totu. In fine nu s'a putut da absolutu nici Epitropiei, nici laudatoru Protopresbiterului până de altă dată.

Multu însă ne-a încuragiatu la îndreptarea rului Ilustritatea sa D-lu cav. de Pușcariu, care ca membru încă a luat parte de astă-dată prin sfaturi bune și înțelepte la sinod, desbătendu obiectele și combatendu stângacele întrelăsări și greșeli.

Ne-a mai mângaiat în așteptările noastre și d-lu avocat Garoiu, dovedindu-ne în vorbire sa, că dacă noi de noi nu ne vom închiega voințele în spre bine în adunările noastre bisericăsc, cu deosebire în împrejurările de aci, apoi a noastră se fi vina în viitor; d-sa închei cu propunerea, sprijinită cu mare majoritate, de a se purta mai cu esactitate acelea, pentru cari trebuie se punem mai multu preț și valore.

După ce s'a trecut și preste raporte s'a ales de asesoru al scaunului protopresbiteral, cu 18 voturi din 35, parochulu Iacobu Zorca din Vlădeni, parochulu Ionu Moșoiu din Simonu avendu numai 17 voturi.

După sinod a urmatu ca de obicei masa comună, d-lui protopop a aflatu cu cale se ne invite pe membrii de astă-dată la crășma lui Davadics Elek, de profesiă și cismaru, unde cu mâncări reci și scumpu plătite totu de noi, amu trebuit se constatam diferența, ce ar fi rezultat, dacă nu s'ar fi înconjurat cele 2 birturi române curate și bune.

Aici la masa s'a relevat din partea unui membru, că membrii aleși în comitetul protopresbiteru ar fi înruși — unchiu cu nepotu. D-lui președinte a cerut îndată protocolul și cu pena în mână a voit se-lu coroga, punendu pe altul în loc, der erăși în urma unui sfat bun, s'a lăsat de astă încercare drastică.

La 6 ore s'era a fostu ședința scaunului protopresbiteru, în care au fostu despărțiți 2—3 parochi ce trăiesc în neînțelegeri și atata totu.

In fine mai afu de remarcatu, că la cina ce s'a luat de astă-dată într'unu birtu românesc, și la care au luat parte și vre-o 8—10 membrii sinodali, d-lui protopop a aflatu potrivit a anunța între pahare, că s'au implinit 10 ani de când e alesu protopresbiteru, ceea ce a fostu un imboldu pentru cei ce erau de față de a procede imediatu cu voia bună la serbarea jubileului de 10 ani alu activității neactive a protopopului.

Astfelu s'a încheiatu opera zilei, care ne-a lăsat pe toți în nedumerire despre aceea, că cum vom mai afla starea trebilor când ne vom mai întelni la anul viitoru.

Un membru alu sinodului.

Din camera ungară.

Desbaterca asupra căsătoriei civile.

Ședința dela 7 Martie.

Beniczky Miksa: S'a convinsu din experiență, că una din cauzele conflictelor religioase este a se căuta în multiplul dreptu de căsătorie; de aceea vorbitorul, deși

face parte din opoziția, primesce proiectul, care va curma nu numai nețelegerile dintre confesiuni, ci și specularea religioasă. Elu este și va fi neclintitu aderent alu principiloru „independente și dela 48” și nu are altă dorință în viață, decât ca se vedă duse la îngingere principiile acestei partide. Actualul proiectu este prevestitorul acestei îngingeri și de aceea, deși încredere în guvern nu are, își exprimă recunoștința față cu acestu guvern, care a prezentat proiectul chiar cu riscarea poziției sale. (Vii aprobări în stanga extremă și „eljen”-uri în drepta.)

Ugron Gábor: Situațiunea politică se caracterizează prin împrejurarea, că astăzi guvernul, față cu opoziția întregă, nu are majoritate. Nu voiu se discută, cum își va sci încirpa elu o majoritate atatu în cestiunea de față, câtu și în alte cestiuni, der vedu, că fără de deputații croați guvernul nu se poate susține. Ba până acolo a ajunsu, încatu chiar și deputații sași au un număr suficientu de puteri, pentru de-a pute, în anumite casuri, se susțina, seu se restorne guvernul. (Adevăratu! Așa este! în stanga și stanga extremă.) Dacă însă guvernul maghiar este atârător de Croați și de Sași, pentru a pute fi asigurat de sprijinul lor, trebuie se le facă concesiuni pe socotela națiunei maghiare. In împrejurarea această se cuprinde unu pericolu pentru țeră.

Corect ar fi fostu, ca d-lu ministru președinte nu numai să vorbescă despre despărțirea dintre biserică și stat, ci se-și fi întocmitu proiectele sale de legi așa, ca prin ele se se și facă această despărțire. Căci cu privire la situațiunea politică a Ungariei și la viața ei de stat, pericolul comunu nuzace în forma, cum se închei căsătoriile, ci în împrejurarea, că se află biserică confesionale, cari dispun de mari autonomii; aceste autonomii ale lor s'au desvoltat în cursul istoriei astfel, că statul nu are nici o putere de-ale controla. Dacă o biserică s'erbescă, seu dacă o biserică română își are modul seu de guvernare independentu, eu nu dorescu să i se ia această independență; în interesul vieții de stat însă, în interesul dezvoltării naționale și alu siguranței interne și esterne a statului afu de lipsă, ca statul se dispună de mijlocele de lipsă pentru de-a curma și a face imposibile abuserile acestor biserică și întrebuițarea lor pentru scopul agitațiunilor de naționalitate, îndreptate în contra națiunei maghiare. (Aprobări în stanga și stanga extremă.)

Guvernul trebuia să reguleze raporturile dintre confesiuni pe basa egalității și reciprocității. Totu pe această basă se fi regulat și raporturile dintre stat și confesiuni. In acestu casu n'ar fi mai existat între confesiuni atatea lupte și rivalități.

S'a întemplat, că din cauza botezurilor s'au certat între sine preoții diferitelor confesiuni și etă, că pentru asta s'a încăerat la luptă statul cu biserică, în locu ca aplanarea cestiunei se se fi făcutu prin stricta aplicare a legii și a spiritului legii, seu se fi lăsat se se aplaneze în decursul timpului.

Dispozițiunile articolului de lege 53 din 1868 nu suntu doră lucruri nouș; uite-se cine-va numai la Ardealu, unde deja suntu 300 de ani de când se practică și peste o sută de ani de când e lege, că copiii născuți din căsătorii mixte urmază, după sexu, religia părinților. Și ce amu dobândit prin asta? Acea, că Ardealul este patria toleranței religioase. Legea ardeleană n'a avut nici o sancțiune și cu toate acestea s'a bucuratu timp îndelungat de stima generală și rare-ori s'a ivit casu, în care ea se fi fostu vătămată.

Proiectul de față decretă căsătoria civilă obligătoare, proiectul de rezoluțiune alu contelui Apponyi cere căsătoria civilă în cșurile de lipsă, eu însă aderez la căsătoria civilă facultativă, seu după placu. Eu țin la aceea, ca căsătoriile încheiate înaintea autorităților bisericăsc, ori civile se aibă aceeași valore și părțile, cari voru a se căsători, se-și alegă după placu înaintea căroru autorități se se cunune. Căsătoria civilă pentru casurile de lipsă este o formă politică; cea obligatorie este formă

omnipotenței statului, er cea facultativă este forma libertății.

Intotdeauna mă pune pe grijă, cum se pôte întempla, că cei mai distinși juristi ai patriei noastre, cari și-au consacrat viața dreptului și dreptății, se alătură în cea mai mare parte pe lângă forma omnipotenței de stat, er nu pe lângă cea a libertății. Causa am aflat'o. In epoca lui Bach, când au voit se consolideze în Ungaria absolutismul, s'a introdus ca basă a studiului juridicu nu dreptul ungaru, ci dreptul romanu și toți juristi, pe cari fi avem dela anii 50 încoace, și-au subțit conceptele lor de drept din dreptul romanu, — din acelu drept, care cunoscce omnipotența Cesarului și a statului, der nu cunoscce individul, pe care creștinismul l'a ridicat la înălțimea dreptului politic și de stat. De aci înțelegu, pentru ce acesti juristi adereză la forma obligatorie, deoarece întregu modul lor de cugetare este pătunsu de acelu spirit alu dreptului romanu, care predică și sprijinesce omnipotența statului.

(Va urma.)

Ajutoru pentru școlile din Blașiu.

(Urmare.)

13) Din Nirașteu dela: Alesiu Viciu 2 fl., Viciu D. 1 fl., Vas. Viciu 1 fl., Covrigu G. Samoilă 1 fl. Alții cu cr. Totalu 16 fl. 75 cr.

14) Din Murășu-S-Georgiu: Din Cassa bis. 5 fl. Michailu Buca, preot 2 fl., 15) Din S. Lőrincz și Șardu dela: Laur. Cornea, preot 2 fl., Ilie Olteanu, docente 1 fl., Parochia gr. c. Șardu 2 fl., George Gl. 1 fl. Alții cu cr.=7 fl. 63 cr. — 16) Din Tirimia mare dela: Al. Maiort 1 fl., Rudolfu Pop 20 cr. Comuna bis. 3 fl. — 17) Din Murășu-Santiōna: Din cassa bis. 10 fl., Aron Mateiu, preot 3 fl., G. Comest, docente 1 fl. 18) Din Mădărașu dela: I. Florianu, preot 3 fl., Ioan Ocoșu 2 fl., Sandu Romanu, I. Costin, Coneciu Aug, I. Costin sen., Iuliu Saltelechi, Vas. Florea, I. Almășanu, Buca Ș., Moldovanu I., Nicusanu V., Pirlă P., Pirlă St., I. Pop sen. câte 1 fl. Biserica gr. c. 5 fl., Școla gr. c. 5 fl., Nic. Șiara, not. 3 fl. Alții cu cr. Totalu 44 fl. 80 cr.

19) Din Tergulu-Murășului dela: Vas. Hossu, protop. 50 fl., Mateiu Pop de Gridu 10 fl., Dr. E. Pop 2 fl., Regius Kon 1 fl., Nina Cservedi 1 fl., N. Manegutu, protop 2 fl., Andreiu Musche 1 fl., Al. Onaci 5 fl. Alții cu cr. Totalu 76 fl. 10 cr. 20) Din Săbadu dela: Pásztor Ioan 1 fl. Alții cu cr. și bucate. Totalu 9 fl. 15 cr.

DIVERSE.

Dansul Spaniolilor. Dintre toate dansurile naționale ale poporului europene, cel mai frumos e cel al Spaniolilor. Italianii ne pun în mirare cu tarantella loră maestră, mazarca Polonezilor ne ațăță, și e lucru plăcut se se alinți după domolul tactu alu valsului; der executarea nici unui dansu nu ne pôte mișca atatu de tare ca spaniolesculu cachuca, bolero și fandango. Dansurile Spaniolilor nu sunt înjghebate în modu artificial, ele au caracterul unei arte tradiționale rămase din vremurile, pe când în curțile califilor mauri sclavii executau dansurile iritătoare ale Orientului. Dansatoarele din Andalusia nu fău, mișcări excentrice, numai partea superioară a trupului e în continuă mișcare. Când inimă de Spaniolu, care se rămsciam că când împrejurul lui aude zingătu ucide tagnettele. Tinerul abia își vedeia despre nettele din degete sub mantoiu căuta în norita își aruncă ochii spu totu ochiul i-se înflăcăreză și, când în totu glasul, dinții albi ca zăpada, fără de tine eu nu tla și stă gata de decăiri! Dacă vedeam se imbie multu; și-utam în elu majestatea în față și incede, alergându pe câmpu, Femeile spanio'cale unu myosot, mi-se păinferiore Ital' intrupat dorul tu, necutuși suntu scatu, și mirisma de corylopsis farmecă ntea pururi odorul îmbățătoru căroru doru tale. . . . . așa p . . . . . rale Pădit'am cu sfințenia totu ce mi-ai usă și mi-ai dat; totu ce credeam, că a născut în inima ta păstrat'am cu mândria în a mea inimă, cum păstrăză avarul pietrele scumpe, ce le-a căștigat cu sudori de sânge. Totu, totu, căci ele erau și sunt perlele comorei tale de simțăminte, pe cari

Cursul la bursa din Viena.

Din 10 Martie 1894.

Renta ung. de aur 4%	118.20
Renta de corone ung. 4%	95.15
Impr. oăil. fer. ung. în aur 4 1/2%	126.—
" " " " argint 4 1/2%	102.20
Oblig. " " " de ost. I. emis.	123.—
Bonuri rurale ungare.	95.40
" " croate-slavone.	99.—
Imprum. ung. cu premii.	152.50
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin.	143 25
Renta de hârtie austr.	98.30
" " argint	98.10
" " aur	119.95
Losuri diu 1860	146.50
Acții de-ale Băncii austro-ungară.	1032.—
" " ung. de credit.	438.25
" " austr. de credit	365.60
Napoleon-d'ori	9.91
Mărci imp. germ.	60.07
London (lire sterlinge).	124.85
Rente de corone austr.	97.70

Cursul pieței Brașov.

Din 12 Martie 1894.

Banote rom. Cump.	9.82	Vend.	9.86
Argint român.	9.75	"	9.80
Napoleon-d'ori	9.85	"	9.90
Gelbeni	5.78	"	—
Ruble rusești	133.—	"	—
Mărci germane	60.70	"	—
Lire turcești	—	"	—
Scris. fonc. „Albina” 6%	—	"	—
" " " 5%	—	"	—

„ARDELEANA“

institutul de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

CONTUL BILANȚULUI

Active.		Passive.	
fl.	cr.	fl.	cr.
Cassa în numărare	17.084	Capital social:	
Efecte publice	23.260	2000 acții à fl. 50.	100.000
Efectele fondului de pensie	4.480	Fondul de rezervă	43.953
Împrumuturi pe cambii cu giranți	409.271	Fondul de pensie	5.004
Împrumuturi pe cambii cu acoperire hipot.	197.968	Fondul întru acoperirea perderilor institutului.	2.719
Împrumuturi pe ipotece	151.478	Depuneri spre fructificare	552.837
Împrumuturi pe obligațiuni cu caventați	144.159	Cambii de bancă reescomptate	246 139
Împrumuturi pe efecte publice	1.052	Dividende neridicate	90
Interese de reescompt anticipate	4.061	Avansuri dela Banca austro-ungară.	8.000
Casele institutului	30.175	Interese anticipate pro 1894	13.983
Mobiliar	707 fl. 16 cr.	Diverse conturi creditore	17.040
după amortisare de 10% 70 fl. 71 cr.	636	Profit curat	19 023
Diverse conturi debitoare și interese restante	25.164		
	1,008.791		1,008.791

Orăștie, la 31 Decembrie 1893 st. n.

Iosif de Orbonașu m. p., Danilă Davidu m. p., Dr. Ioan Mihu m. p., Aurel Popoviciu-Barcianu m. p.,
membru în direcțiune. membru în direcțiune. directoru executiv. primu-comptabilu.

Subsemnatul comitetu amu examinat bilantul prezentu, și confrontandu-lu cu registrele principale și auxiliare ale societății ținute în bună regulă, l'amu găsit în consonanță cu aceleasi și exactu.

Orăștie, la 7 Martie 1894 st. n.

Comitetul de supraveghiere:

Nicolau Vladu m. p. Ioan Branga m. p. George Bants m. p.

Nr. 2671—1894.

PUBLICAȚIUNE.

Mercuri în 28 Martie a. c. înainte de prânz la 10 ore se va ține la oficiul orașenesc economic o pertractare scripturistică de oferte pentru închirierea pe 6 ani (29 Septembrie 1894—29 Septembrie 1900) a mai josu amintitelor obiecte orașenesc de pe teritoriul orașenesc. Se invită reflectanții, ca cel mult până la 10 ore înainte de prânz a amintitei zile să-și așternă la oficiul orașenesc economic, la care se află totdeodată și condițiunile de închiriere spre examinare, ofertele scripturistice, timbrate, închise și provădute cu un vadiu în parale gata seu hârtii de preț de 10% din chiria anuală oferată.

In ofertu are să se amintescă anumitu obiectul pentru care se oferă, mai departe declarațiunea, cumcă oferentului îi sunt cunoscute condițiunile de oferte și că se supun loru necondiționat și în fine amintirea chiriei în țifre și litere.

Obiectele de închiriat sunt:

1. Localul partere în casa sfatului fostul arhiv vechiu.
2. Șetrele de sub sfat.
3. Prăvălia din casa țirgului inului Nr. 34.
4. Staulul și remisa din casa țirgului inului Nr. 34.

5. Locuința de cătră stradă și curte din țirgului inului Nr. 35.
6. Magazinul de bucate din porța țirgului cailor.
7. Magazinul din porța stradei orfanilor.
8. Casa din strada castelului Nr. 47.
9. Locuința brutarului din strada măcelarilor Nr. 7.
10. Prăvălia Nr. 4 de sub podul bătușilor.
11. Prăvălia de sub podul bătușilor Nr. 5 cu pivnița.
12. Prăvălia de sub podul bătușilor Nr. 7.
13. Prăvălia de sub podul bătușilor Nr. 8.
14. Prăvălia de sub podul bătușilor Nr. 9.
15. Prăvălia de sub podul bătușilor Nr. 10.
16. Casa din strada spitalului Nr. 69.
17. Casa de sub buciun (prundul roselor) Nr. 3, cu excepțiune de locuința naturală a îngrijitorului casei.
18. Hotelul „Corona”.
19. Cafeneaua de pe promenadă.
20. Șatra de confetăria de pe promenada de sus.
21. Birtul din stejeriș.
22. Bastada strimfarilor.
23. Așa numitul „Priesterpärchen”.
24. Grădina casarmei Lazaretului.

Brașov, în 3 Martie 1894.
389,2 - 3 Magistratul orașenesc.

Nr. 616—1894.

pret.

Concurs medical.

Pe baza auctorisării comitetului administrativ al com. Făgărașiu Nru 449—91 se scrie concursu pentru împlinirea postului de medic al comunelor din cercul Branului cu următoarele emolumente:

1. Salariu anual de 600 fl. v. a.
2. Cuartir natural în edificiul central al comunelor Brăne.
3. Sese (6) stânjem de lemne.
4. Pentru fiă-care visită dela pacienți unu minimum de 50 cr., ăr în locuința pacientului afară de vecură pentru fiă-care jumătate di unu minimum de 1 fl. și pentru diua

întregă 2 fl. v. a., ără sêracii pe jumătate à conto comunei.

5. Pentru misiunile administrative seu judecătorești diurnele prescrise.

6. Până nu există în Branu apotecă formală, medicul va întreține apotecă de casă.

7. Avându a conduce climatică de zêr și de lapte, de băi reci și calde, feruginoase, sulfurice și jodice, din acestea încă va avé venitele amesurată activității sale.

Concursele instruite cu documentele de lipsă, au să se trimită la Pretura din Branu (p. u. Töresvár, Branu) până la 15 April a c.

Dat în Branu (Töresvár), 1894 Februarie 17.

D. BENEDEK.
prim-pretore.

Curată reciprocitate. — Fără acționari.

Totul venitul revine celor asigurati.

Unu mai mare și bogatu institutu de bani din lume.

Unu de asigurare

Nr. 133.

milione

Dom „AURORACI.

Adu

care va avé loc m. în sala scôlei

Asigură viața

după modalitățile cele mai diferite și mai favorabile.

1. Raportul dire
2. Statorirea bilanțului și împărțirea absolută
3. Alegerea directorului
4. Alegerea a loră doi prospecte și cu cele mai bune informațiuni servesce:

5. Propunerile consiliului administrativ conformu statutului și în mörte pentru restul timpului
5. Propunerile consiliului administrativ conformu statutului și în mörte pentru restul timpului

Năsându, 24 Februarie 1894

380,3 - 3